

Hof van Cassatie van België

Arrest

I

Nr. S.13.0099.N

RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID, met zetel te 1060 Sint-Gillis,
Victor Hortaplein 11,

eiser,

vertegenwoordigd door mr. Antoine De Bruyn, advocaat bij het Hof van Cassatie,
kantoor houdende te 1000 Brussel, Dalstraat 67, waar de eiser woonplaats kiest,

tegen

TESSENDERLO FINANCE nv, met zetel te 1050 Brussel, Troonstraat 130,
verweerster,

vertegenwoordigd door mr. Johan Verbist, advocaat bij het Hof van Cassatie, kan-
toor houdende te 2000 Antwerpen, Amerikalei 187/302, waar de verweerster
woonplaats kiest.

II

Nr. S.13.0126.N

TESSENDERLO FINANCE nv, met zetel te 1050 Brussel, Troonstraat 130,
eiseres,

vertegenwoordigd door mr. Johan Verbist, advocaat bij het Hof van Cassatie, kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Amerikalei 187/302, waar de eiseres woonplaats kiest,

tegen

RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID, met zetel te 1060 Sint-Gillis,
Victor Hortaplein 11,

verweerder,

vertegenwoordigd door mr. Antoine De Bruyn, advocaat bij het Hof van Cassatie, kantoor houdende te 1000 Brussel, Dalstraat 67, waar de verweerder woonplaats kiest.

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

De cassatieberoepen zijn gericht tegen het arrest van het arbeidshof te Brussel van 13 december 2012.

Raadsheer Antoine Lievens heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal Henri Vanderlinden heeft geconcludeerd.

II. CASSATIEMIDDEL

In de zaak S.13.0099.N voert de eiser in zijn verzoekschrift dat aan dit arrest is gehecht, twee middelen aan.

In de zaak S.13.0126.N voert de eiseres in haar verzoekschrift dat aan dit arrest is gehecht, een middel aan.

III. BESLISSING VAN HET HOF

Beoordeling

A. Voeging

1. De beide cassatieberoepen zijn gericht tegen hetzelfde arrest en dienen te worden gevoegd.

B. Zaak S.13.0099.N

Eerste middel

2. Krachtens artikel 14 RSZ-wet en artikel 23, eerste en tweede lid, Algemene Beginselenwet Sociale Zekerheid, worden de bijdragen voor de sociale zekerheid berekend op basis van het loon van de werknemer zoals omschreven in artikel 2 Loonbeschermingswet.

3. Krachtens artikel 2, derde lid, 1°, c) Loonbeschermingswet, worden niet als loon beschouwd voor de toepassing van deze wet, de vergoedingen rechtstreeks of onrechtstreeks door de werkgever betaald die moeten worden beschouwd als een aanvulling van de voordelen toegekend voor de verschillende takken van de sociale zekerheid.

Deze bepaling sluit de door de werkgever rechtstreeks of onrechtstreeks betaalde vergoedingen welke moeten worden beschouwd als een aanvulling van de voordelen toegekend voor de verschillende takken van de sociale zekerheid, zonder enige beperking uit het loonbegrip uit.

4. Een vergoeding moet worden beschouwd als een aanvulling van de voordelen toegekend voor de verschillende takken van de sociale zekerheid indien het toegekende voordeel de dekking van een socialezekerheidsrisico tot voorwerp heeft.

Het toegekend voordeel heeft de dekking van de socialezekerheidsrisico tot voorwerp indien het tot doel heeft het verlies van het inkomen uit arbeid of de kosten voortkomend uit de realisatie van een socialezekerheidsrisico te helpen dekken,

zonder dat daarbij het statuut of de functie van de werknemer in aanmerking moet worden genomen.

5. Het middel dat ervan uitgaat dat uit de omstandigheid dat de toekenning van een schooltoelage afhankelijk wordt gesteld van het statuut of de functie van de werknemer, volgt dat die schooltoelage niet in verband kan worden gebracht met de realisatie van enig sociale zekerheidsrisico maar als een bijkomend loon moet worden aangezien en dus niet kan worden aangenomen als een aanvulling van de voordelen toegekend voor de verschillende takken van de sociale zekerheid, faalt naar recht.

Tweede middel

Ontvankelijkheid

6. De verweerster werpt een grond van niet-ontvankelijkheid op: het middel kan niet tot cassatie leiden in zoverre het de artikelen 1315, 1349, 1350 en 1352 Burgerlijk Wetboek en artikel 870 Gerechtelijk Wetboek als geschonden aanwijst, omdat, indien het dictum van een bestreden beslissing gegrond is op een door het cassatieberoep bekritiseerde reden, het Hof die reden mag vervangen door een rechtsgrond waardoor het dictum van die beslissing naar recht wordt verantwoord; aangezien de Koning niet gemachtigd werd om het door de eiser aangevoerde vermoeden in te voeren zou het arrest dat verondersteld vermoeden buiten toepassing moeten hebben gelaten.

7. Het onderzoek van de grond van niet-ontvankelijkheid valt niet te onderscheiden van die van het middel zelf.

De grond van niet-ontvankelijkheid moet worden verworpen.

Gegrontheid

8. Krachtens artikel 2, eerste lid, 3°, Loonbeschermingswet wordt onder “loon” verstaan de in geld waardeerbare voordelen waarop de werknemer ingevolge zijn dienstbetrekking recht heeft ten laste van de werkgever.

Krachtens artikel 20, § 1, Uitvoeringsbesluit RSZ-wet worden de voordelen in natura geschat tegen een in euro uitgedrukt bedrag dat met hun courante waarde overeenstemt.

Krachtens artikel 20, § 2, 2°, van voormeld koninklijk besluit worden het gebruik voor persoonlijke doeleinden van een gratis ter beschikking gestelde persoonlijke computer of internetaansluiting, evenals het internetabonnement, geschat op de bedragen zoals ze forfaitair zijn vastgesteld bij artikel 18, § 3, 10°, KB/WIB92.

Krachtens artikel 18, § 3, 10°, KB/WIB92 wordt het voordeel van het persoonlijk gebruik van een kosteloos ter beschikking gestelde PC of internetaansluiting vastgesteld op:

- 180 euro per jaar voor een kosteloos ter beschikking gestelde PC;
- 60 euro per jaar voor de internetaansluiting en het internetabonnement.

9. Uit die bepalingen volgt dat wanneer de werkgever aan de werknemer een persoonlijke computer gratis ter beschikking stelt om voor persoonlijke doeleinden te gebruiken, dit is om thuis vrij te gebruiken, de werknemer geacht wordt een voordeel in natura te genieten ter waarde van het in artikel 18, § 3, 10°, KB/WIB92 bepaalde forfait.

10. Het arrest dat onbetwist ervan uitgaat dat de verweerster aan haar werknemers een persoonlijke computer gratis ter beschikking stelt voor persoonlijk gebruik, maar oordeelt dat dit geen voordeel in natura oplevert omdat de eiser niet bewijst dat de werknemers privaat gebruik maken van de hun ter beschikking gestelde persoonlijke computer, verantwoordt zijn beslissing dat de verweerster de gevorderde bijdragen op voordelen in natura niet verschuldigd is, niet naar recht.

Het middel is in zoverre gegrond.

C. Zaak S.13.0126.N

Derde onderdeel

11. Krachtens artikel 2, derde lid, 1°, c), Loonbeschermingswet, worden niet als loon beschouwd voor de toepassing van deze wet, de vergoedingen rechtstreeks of onrechtstreeks door de werkgever betaald die moeten worden beschouwd als een

aanvulling van de voordelen toegekend voor de verschillende takken van de sociale zekerheid.

12. Uit de enkele omstandigheid dat een voordeel, dat beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 2, derde lid, 1°, c), Loonbeschermingswet, wordt toegekend aan een bepaalde categorie van werknemers, met schending van artikel 45 RSZ-wet, volgt niet dat dit voordeel toch als loon moet worden beschouwd.

Het onderdeel is gegrond.

Overige grieven

13. De overige grieven kunnen niet tot ruimere cassatie leiden.

Dictum

Het Hof,

Voegt de zaken S.13.0099.N en S.13.0126.N.

In de zaak S.13.0099.N:

Vernietigt het bestreden arrest in zoverre het oordeelt over het privaat gebruik van de laptop.

Veroordeelt de eiser tot de helft van de kosten en laat de beslissing over de overige helft aan de feitenrechter over.

Bepaalt de kosten voor de eiser op 153,02 euro en voor de verweerster op 159,71 euro.

In de zaak S.13.0126.N:

Vernietigt het bestreden arrest in zoverre het uitspraak doet over het incidenteel beroep van de eiseres.

Houdt de kosten aan en laat de beslissing daaromtrent aan de feitenrechter over.

Beveelt dat van dit arrest melding zal worden gemaakt op de kant van het gedeeltelijk vernietigde arrest.

Verwijst de aldus beperkte zaak naar het arbeidshof te Antwerpen.

Dit arrest is gewezen te Brussel door het Hof van Cassatie, derde kamer, samengesteld uit afdelingsvoorzitter Beatrijs Deconinck, als voorzitter, en de raadsheren Alain Smetryns, Koen Mestdagh, Antoine Lievens en Koenraad Moens, en in openbare rechtszitting van 8 december 2014 uitgesproken door afdelingsvoorzitter Beatrijs Deconinck, in aanwezigheid van advocaat-generaal Henri Vanderlinden, met bijstand van griffier Vanessa Van de Sijpe.

V. Van de Sijpe

K. Moens

A. Lievens

K. Mestdagh

A. Smetryns

B. Deconinck